

سپاسگزارى و امتنان !

قبل از همه از پورتال ملي و پرمحتواى افغان جرمن آنلاين به خاطر گذاشتن نوشته اينجانب در دريچه نظرخواهي اظهار تشكر مى نمايم.

همچنان وظيفه خود ميدانم تا از همه قلم بدستان وصاحب نظران افغان كه به اين موضوع دلچسپي نشان دادند و پيرامون سياست هاي دو پهلو و دو گانه پاکستان در بازي هاي سياسي منطقه و بخصوص در مسائلي كه خودشان افغانستان قلم زدند و نكات بسيار مهم و اساسي را براي افشاي هرچه بيشتري پاکستان و تحت فشار گذاشتن و حتي به محاكمه كشيدن آنكشور و گرفتن غرامات جنگ ده ساله از پاکستان از طريق شوراي امنيت سازمان ملل متحد مطرح ساختند، نيز اظهار امتنان مينمايم. بدون ترديد نظريات و تحليلات شان نه تنها مشت محكمي بر دهن طرفداران سياست پاکستان در افغانستان است، بلكه براي تكميل موضوع تحت بحث و تحليل ما بسيار كمك ميكند.

در اين عرصه در طول مدت يك ماه بيش از ۳۹ نوشته و نظر از سوى ۲۷ تن ذوات محترمي چون: آقايمان محمد نعيم بارز، ولي احمد نوري، ف. هيرمند، احسان الله مايار، عارف عباسي، دوكتور صلاح الدين، جلال باياني، حامدالوتاند، محمد نعيم ابراهيمي، پير محمد بابر، نجيب كامل، ملالي موسي نظام، شاه محمود مستمند، جليل غني، دوكتور نبي مصداق، محمد سخي صبوريار، انجنير هاشم رايق، استاد كاظم بيمار ننگرهاري، سلام خان وغيره در دريچه نظرخواهي اشاعه و تبلور يافت و برخي از اين صاحب نظران افغان، از جمله آقايمان ولي احمد نوري، عارف عباسي، احسان الله مايار، دوكتور صلاح الدين سعیدی و جلال باياني، پيرمحمد بابر بيش از يك بار به ابراز نظر و تحليل موضوع پرداختند كه بدنيوسيله از همه شخصيت هاي وطن دوست افغان يك بار ديگر اظهارامتنان و سپاسگزارى ميكنم.

در اين نظرخواهي، بازتاب دو مصاحبه بسيار دلچسپ و پر قوت از يك ديپلومات امريكائي افغان تبار، يعني زلمي خليلزاد، سفير سابق امريكا در افغانستان و عراق و سازمان ملل متحد، تصادف نيكوي بود كه با اهداف بسياري از مقالات ارائه شده در اين نظرخواهي همناوي دارد و بدون شبهه بر بجا بودن و به موقع مطرح كردن نوشته من در مورد افشاي بازي دوگانه پاکستان صحه گذاشت.

تقريباً ميتوان گفت اكثريت قريب به اتفاق اين نوشته ها در تائيد مقاله من و در تفويض سياست دو رويه پاکستان مي باشند ولي يكي دو نظر وجود دارد كه فكر ميكنم منظور نويسنده را از مقاله (كشتن بن لادن، پايان بازي دوگانه پاکستان با امريكا) بدرستي درك نكرده اند. مثلاً آقاي نجيب كامل در تبصره خود ابراز نظر کرده كه "مرگ بن لادن پايان بازي نيست" و با اين برداشت چيزهايي نوشته كه آقاي بابر به جواب وي پرداخته است، من در اينجا صرف هميقدر توضيح ميكنم كه من نگفته ام كه: مرگ بن لادن پايان بازي پاکستان با مسأله تروريزم است تا آقاي كامل ميگفتند كه نخير مرگ بن لادن پايان بازي نيست، ولي گفته ام مرگ بن لادن پايان بازي دو گانه آنكشور با امريكا است. بدین معنی كه پاکستان ديگر اعتبار خود را نزد امريكا باخته است و نمیتواند به بازي دوگانه خود با امريكا ادامه بدهد و از امريكا امتياز بگيرد، زيرا امريكا با كشتن بن لادن در قلب پاکستان، به مردم خود و جهانيان نشان داد كه پاکستان بازي دوگانه اي را پيش مي برد و در مبارزه برضد تروريزم صادق نيست و سازمان استخبارات آی اس آی و نظاميان آنكشور قابل اعتماد نيستند. پس وقتي سرويس هاي اطلاعاتي امريكا به گزارش هاي استخباراتي جانب پاکستان اعتماد و اعتبار نداشته باشند، طبعاً پاکستان ديگر نمیتواند به بازي دوگانه خود با امريكا ادامه دهد و از امريكا كمك هاي مالي و نظامي بگيرد. بسيار ممكن است كه بعد از اين امريكايي ها به گزارشها و راپورهاي سرويس هاي اطلاعاتي پاکستان فریب نخورند و بدان عمل ننمايند. در اين حالت پاكستاني ها مجبور خواهند بود تا براي جلب اعتماد امريكايي ها، براي از ميان بردن و هدف قرار دادن شبكه هاي تروريستي القاعده و طالبان و ديگر تندروان افراطي با امريكا شفاف تر عمل كنند تا بتوانند در بدل آن از امريكا كمك مالي و امتيازات نظامي بدست آورند.

در اينجا ميخواهم يك اشتباه خودم را در آن مقاله تصحيح كنم و آن اينست كه اذعان کرده بودم: "بالاخره پاكستاني ها براي رفع بحران روابط با امريكا مجبور شدند تا با نشان دادن مخفي گاه بن لادن، به اين بازي بحران نقطه پايان بگذارند و ظاهراً خود را بيخبر وانمود كنند" اما اوج گيري تنش در مناسبات امريكا و پاکستان و پناه بردن پاکستان

به آغوش چین و روسیه و سفرهای پیهم رجال و مقامات امریکائی تا سطح وزیر خارجه آنکشور به پاکستان، همه دال بر این است که عملیات امریکایی ها برای کشتن بن لادن، قطعاً بدون اطلاع شبکه استخباراتی آی اس آی بوده است. بارزترین نکته بی که در عملیات کشتن بن لادن می توان ملاحظه کرد، اینست که اردو و سازمان استخباراتی آن (آی اس آی) به دلیل عملیات مستقلانه امریکائی ها در خاک شان نزد مردم و حکومت خود بشدت تحقیر شدند و خجالت کشیدند. از سوی دیگر این عملیات بحران بی اعتمادی میان امریکا و پاکستان را نمایان تر نمود. با این همه رسوائی و آبرو ریزی پاکستانی ها خیلی زود توانستند این موضوع را با برجسته کردن نقض حاکمیت ملی شان توسط امریکا تحت الشعاع قرار دهند. یعنی آنها موفق شدند بحران حقارت خود و بی اعتمادی میان دو کشور را تا حدود زیادی در سطح افکار جامعه خود کنترل کنند و پارلمان آنکشور را برای صدور فیصله ای مبنی بر مسدود کردن راه های اکملاتی نیروهای امریکا در افغانستان وا دارد.

معهدا چون پاکستان به کمک های مالی و نظامی امریکا پیوسته نیاز دارد، نمیتواند بیکباره از دوستی امریکا دل بربکند. کشورهای دیگری که پاکستان بدامن آنها چنگ می اندازد، از جمله چین در شرایطی نیستند که بتوانند جای امریکا را پرکنند. از این رو در هیچ شرایطی پاکستان به سوی قطع مناسبات حسنه با امریکا گام بر نمیدارد. و خود را مجبور می بیند تا خواستهای امریکا را آنطور که هیلاری کلنتن، وزیر خارجه آنکشور به زرداری گفت: «منبعد این پاکستان خواهد بود که ثبوت صداقت خود را در تعهد همکاری هایش ارائه نماید.» و با قاطعیت اضافه نمود: «نباید فراموش کرد که وحشتناک ترین تروریستان جهان در پاکستان زندگی میکنند و در این راستا کار های زیادی است که باید بطور عاجل انجام دهیم.»

همراهان وزیرخارجه امریکا نام چهار تن از رهبران شبکه های تروریستی در پاکستان هر یک: ایمن ظواهری، مرد شماره دوم القاعده، سراج الدین حقانی، وارث خانواده حقانی در وزیرستان شمالی، الیاس کشمیری صاحب منصب سابق اردوی پاکستان، رهبر یکی از گروه های القاعده و عطیه عبدالرحمن تبعه لیبیایی، (یکی از مقرب ترین همراهان اسامه بن لادن) را روی میز زرداری گذاشتند. متعاقباً روزنامه "دان" پاکستان از زبان یکی از اعضای هیأت هیلاری کلینتن افشا نمود که وزیر خارجه امریکا به زرداری گفته است: «یا شما در قسمت این چهار تن با ما همکاری می نمائید، یا خود ما خدمت شان خواهیم رسید.» (رک: مقاله اخیر آقای ولی احمد نوری، در همین نظرخواهی)

جالب است که در کنار این نام ها، نامهای ملا عمر و گلبدین حکمتیار دیده نمیشوند؟

در آخرین تحولات، شبکه خبری طلوع نیوز روز (۸ جون) از هشدار رئیس جدید سی آی ای به پاکستان خبر داد و گفت که لئون پانتا، رئیس سازمان اطلاعات مرکزی امریکا (CIA) یک بار دیگر خواستار همکاری جدی پاکستان در مقابل با هراس افگنی شده است. این مقام امریکائی تاکید کرده است که پاکستان باید به مشکل تراشیهای خود پایان دهد و از فراهم ساختن پناهگاه ها برای طالبان افغان و دیگر گروه های هراس افگن، جلوگیری کند. وی گفته است: "پاکستان باید گام های موثری بردارد تا نشان دهد که در کار مبارزه با هراس افگنی یک همکار جدی است." به نظر می آید که نظامیان پاکستان تا هنوز هم در مبارزه با دهشت افکنان صادقانه عمل نمیکند و امریکا مراقب اعمال پاکستانی ها هست.

معهدا، در یکی دو روز قبل خبرهای از همکاری مجدد سرویس های اطلاعاتی پاکستان و امریکا بگوش میخورد و عملیاتی از سوی نیروهای نظامی پاکستان در مناطق قبایلی وزیرستان شمالی برای درهم کوفتن مواضع طالبان مربوط به سراج الدین حقانی صورت میگیرد. بنابراین میتوان گفت که موضع گیری تند پاکستان در مقابل امریکا در هفته ها و ماه های اخیر بمنظور حساس تر ساختن شرایط برای گرفتن امتیازات بیشتر از امریکا صورت گرفته است.

پایان